

— a vitatott aktusok tárgyatlanok tűnnek 2011. április 11. után, mivel L. Gbagbo ezen a napon elfogták.

2011. május 23-án benyújtott kereset — Pangyrus kontra OHIM — RSVP Design (COLOURBLIND)

(T-257/11. sz. ügy)

(2011/C 211/62)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Pangyrus Ltd (York, Egyesült Királyság) (képviselő: S. Clubb solicitor)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: RSVP Design Ltd (Renfrewshire, Egyesült Királyság)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) negyedik fellebbezési tanácsának az R 751/2009-4. sz. ügyben 2011. március 23-án hozott határozatát;
- hagyja helyben a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) törlési osztályának 2009. május 12-i határozatát; és
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: a „COLOURBLIND” szóvédjegy a 9., 16., 28., 35. és 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében — 3337979. sz. közösségi védjegybejelentés.

A közösségi védjegy jogosultja: a másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: a felperes.

A törlés iránti kérelem indoklása: a törlés iránti kérelmet benyújtó fél a kérelmét két jogalapra alapította, vagyis a 207/2009/EK tanácsi rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 53. cikke (1) bekezdésének c) pontjára, hivatkozva egy korábbi, nem lajstromozott és az Egyesült Királyság jellegbitorlásra („passing-off”) irányadó joga alapján oltalomban részesített jogra, valamint a 207/2009/EK tanácsi rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti rosszhiszeműség fennállására.

A törlési osztály határozata: a törlési osztály a közösségi védjegyet teljes egészében törölte.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési osztály a törlési osztály határozatát hatályon kívül helyezte, és elutasította a törlés iránti kérelmet.

Jogalapok: a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy i. a közösségi védjegy jogosultja nem cselekedett rosszhiszeműen a közösségi védjegy bejelentésekor; és ii. a felperes elmulasztotta bizonyítani, hogy a kereskedelmi forgalomban egy korábbi megjelölést használt azon időpontot megelőzően, amelyben a vitatott közösségi védjegyet bejelentették.

2011. május 19-én benyújtott kereset — Spanyolország kontra Bizottság

(T-260/11. sz. ügy)

(2011/C 211/63)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselő: N. Díaz Abad meghatalmazott)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Spanyolországnak 2011-re és a későbbi évekre odaítélt egyes makrélakvótáknak a 2010. évi túlhaladás miatti csökkentéséről szóló, 2011. február 22-i 165/2011/EU bizottsági rendeletet, és
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott rendelet melléklete szankciót határoz meg Spanyolországgal szemben a 2010 folyamán a VIII, IX és X övezetben, valamint a CECAF 34.1.1 terület uniós vizein túllalásztott makréla-mennyiségek miatt, 39 242 tonna csökkentést alkalmazva, amelyből 4 500 tonna 2011-ben, 5 500 tonna 2012-ben, 9 748 tonna 2013-ban, 9 747 tonna 2014-ben, 9 747 tonna 2015-ben és „adott esetben a későbbi években” kerül alkalmazásra.

Keresete alátámasztásaként a felperes a következő hat jogalapra hivatkozik:

1. A közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: az 1224/2009 rendelet) 105. cikke (6) bekezdésének megsértése, mivel a megtámadott rendeletet azt megelőzően fogadták el, hogy a Bizottság meghozta volna a hivatkozott 105. cikk (6) bekezdésében említett végrehajtási rendeletet.

2. Alapvető eljárási hiba, mivel nem értesítették az ágazati bizottságot, ugyanis eddig a valamely tagállammal szemben a kvóta túllépése miatt kivetett szankciókat bizottsági rendelettel fogadták el, az ágazati bizottság előzetes véleménye alapján.
3. A védelemhez való jog megsértése, mivel a megtámadott rendeletet a Spanyol Királyság előzetes meghallgatása nélkül fogadták el.
4. A jogbiztonság elvének megsértése, mivel a megtámadott szankció kiszabásával a Bizottság nyitva hagyja annak a lehetőségét, hogy a későbbiekben — határozatlan időre — kiterjeszti a szankció hatályát.
5. A bizalomvédelem elvének megsértése, mivel a megtámadott rendelet akkor lépett hatályba, amikor a makrélahalászati idény már megkezdődött Spanyolországban.
6. A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértése, azáltal, hogy a társadalmi-gazdasági következmények kockázatának szempontját eltérő módon alkalmazták, mint ahogyan azt korábban a Bizottság hasonló (összehasonlítható) esetekben tette.

A Közzolgálati Törvényszék F-59/09. sz., De Nicola kontra EBB ügyben 2011. március 8-án hozott ítélete ellen Carlo de Nicola által 2011. május 21-én benyújtott fellebbezés

(T-264/11. P. sz. ügy)

(2011/C 211/64)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Carlo de Nicola (Strassen, Luxemburg) (képviselő: L. Isola ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Beruházási Bank

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a fellebbviteli bíróságként eljáró Törvényszék — a megtámadott ítéletet részleges módosításával — utasítsa el a másik fél kérelmeit, és adjon helyt a bizonyítási indítványoknak és a közigazgatási keresetben előadott többi kérelemnek, és kötelezze a másik felet a másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező a következő hét jogalpra hivatkozik.

A megsemmisítés iránti kérelmekről

1. A HR/Coord/2008-0038/BK. sz. 2008. szeptember 22-i közzolgálati feljegyzés megsemmisítése iránti kérelemnek alátámasztása érdekében a fellebbező kifogásolja, hogy azt a Közzolgálati Törvényszék teljes egészében figyelmen kívül hagyta, amennyiben az EBB védelmének helyt adott, amely védelem jogszerűnek tartja azt a döntést, hogy nem bocsátják a munkavállaló rendelkezésére a fellebbviteli bizottság üléséről készült hangfelvételt, sem pedig az ülés jegyzőkönyvét, tehát az EBB — végső soron — szabadon másíthatja meg a tényeket, mivel nem lehet ennek ellenkezőjét bizonyítani.

2. A fellebbező a fellebbviteli bizottság határozatának megsemmisítését is kérte.

A Közzolgálati Törvényszék — a tisztviselők személyzeti szabályzatának 90. cikke szerinti eljárásokkal analóg módon — úgy vélte, hogy (az először igazgatási eljárás keretében előadott, majd pedig a Közzolgálati Törvényszék elé terjesztett) kérelmek azonos mivolta csupán azt teszi lehetővé ezen utóbbi számára, hogy csak a második kérdést vizsgálja, az elsőt pedig teljes egészében egyként kezelje azzal. A fellebbező vitatja a 90. cikk alkalmazhatóságát, és úgy véli, hogy joga van a megsemmisítést kimondó ítélethez, mivel az említett dokumentumot személyes dossziéjához csatolták, ez pedig hátrányosan érintheti jövőbeli szakmai előmenetelét.

3. Végezetül, a Közzolgálati Törvényszék elutasította az előléptetésről szóló határozatok megsemmisítése iránti kérelmet is, annak elkésztése miatt. C. De Nicola ezt a döntést négy ok miatt tartja jogellenesnek.

A megállapítás iránti kérelemről

4. A fellebbező azt kérte, hogy a Közzolgálati Törvényszék állapítsa meg és mondja ki, hogy a zaklatásokat, amelyeknek 18 éve áldozata, teljes mértékben kimeríti — a jogelméletben és a munkajoggal foglalkozó ítélkezési gyakorlatban mobbingként (munkahelyi zaklatás) meghatározott — zaklatás valamennyi formáját és azt munkahelyi zaklatásnak kell tekinteni. Ezt a kérdést illetően a fellebbező „Az emberi méltóságnak a munkahelyen történő tiszteletben tartása terén folytatott politika” című dokumentum (amely még a munkahelyi zaklatás fogalmát sem határozza meg) megfelelő voltának hiányát panaszolja, és kifogásolja a Közzolgálati Törvényszék azon döntését, amely a keresetet azon az alapon tartotta elfogadhatatlannak, hogy az meg nem engedett, elvi jellegű megállapítások megtételére és az EBB-vel szembeni meghagyások kibocsátására irányul. A fellebbező végül úgy véli, hogy kérelmét félreértelmezték, mivel ő azt kérte, hogy a Közzolgálati Törvényszék állapítsa meg, hogy vele szemben néhány munkavállaló visszaéléseket követett el, állapítsa meg, hogy az említett zaklatások — összességükben — kimerítik a munkahelyi zaklatásnak megfelelő tényállást, valamint hogy mondja ki, hogy az említett tevékenységgel kapcsolatos felelősség — munkáltatóként — az EBB-t terheli.

5. Más szemszögből a fellebbező a határozatnak azt a részét támadta meg, amelyben a Közzolgálati Törvényszék a személyzeti szabályzat 41. cikkének megsértésével — szükségtelenül — analógiát alkalmazott, továbbá — önrendelkezési jogának megsértésével — saját maga hozta létre az EBB-re alkalmazandó rendszert.

6. Ezen túlmenően, a Közzolgálati Törvényszék tévesen alkalmazott egy magánjogi munkaszerződésre kizárólag alkalmazottakra vonatkozó szabályokat, ráadásul kimondta, hogy néhány munkavállaló által elkövetett jogellenes cselekményekre az igazgatási aktusokra irányadó szabályozást kell alkalmazni.

A Közzolgálati Törvényszékhez intézett kereseti kérelmek

7. A fellebbező a következő három kérelmet terjesztette elő: 1. a munkahelyi zaklatás befejezése, 2. a személyes, vagyoni, és nem vagyoni károk megtérítése, valamint 3. az eljárással kapcsolatban felmerült költségek viselése.